

Vest-Finnmark kystfiskarlag

Høringsuttalelse

«Forslag til å utvide deltakelsen i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe»

Bilde: Nordnorsk Reiseliv AS

Innhold

0. SAMMENDRAG.....	2
1. FLÅTEUTVIKLING I FINNMARK I PERIODEN 2008-2018	3
2. EKSEMPLET MÅSØY	5
3. KRABBEN – RESSURS OG/ELLER «PLAGE»?	6
4. STATUS I DET KVOTEREGULERTE KONGEKRABBESKIFKET.....	6
5. STORTINGET – TIDLIGERE POSITIV TIL AT FISKERNE I HELE VEST-FINNMARK SKULLE GIS ADGANG TIL DET KVOTEREGULERTE KRABBESKIFKET	7
6. DET ER GRUNNLAG FOR Å GI RESTEN AV FISKERNE I VEST-FINNMARK KRABBESKIFKOTER.....	8
6.1 Nye kvotehavere tilfredsstillor i svært liten grad grunnpremissen for kvotetildeling	8
6.2 Problemene i den vestligste delen av Finnmark er underkommunisert	8
6.3 Hva vil det bety om resten av flåten i Vest-Finnmark får krabbeskioter?.....	9
7.0 HØRINGSKOKUMENT –SKISSERTE ALTERNATIVER.....	10

0. SAMMENDRAG

Mens kommunene innenfor krabbekvoteområdet har opplevd en tilgang på 206 registrerte fiskefartøyer i perioden 2008-2018, en økning på 40%, har kommunene Loppa, Hasvik, Alta, Hammerfest og Kvalsund samlet hatt en nedgang på 171 fartøyer i samme periode, tilsvarende ca. 45%. I kommunene Loppa og Hammerfest er flåtenedgangen «dramatisk» og er på hele 55%. Det er rimelig grunn til å tro at den positive flåteutviklingen i midt- og østfylket henger nøye sammen med adgangen til deltakelse i det kvoteregulerte krabbefisket øst for 26-graden. Det ble i 2017 åpnet for at fiskerne i Måsøy kunne søke krabbekvoter selv om kommunen ligger utenfor det kvoteregulerte området.

Fiskerimyndighetene har så langt lagt til grunn, sitat: «*Prinsippet om at kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*». Det kan reises berettiget spørsmål om hvorvidt prinsippet står seg pr. i dag i relasjon til de nye krabbekvotehaverne (med unntak for måsøyfiskerne) som er kommet til de siste årene. Det er sannsynlighetsovervekt for at få av nykommerne i det kvoteregulerte krabbefisket kan påberope seg en «plagehistorikk» knyttet til bifangst av krabbe i andre fiskerier. Dette gjelder særlig EØS-borgere, tilflyttere fra andre regioner i landet, personer som kommer fra andre yrker enn fiske, ungdom uten fiskerierfaring mv.

I samtaler med en rekke fiskere er det poengtert at utbredelsen av krabbe i store deler av vestfylket, er et stadig økende problem for tradisjonelt fiske med passive redskaper. Problemene består delvis i at garn i enkelte perioder går full av krabbe, delvis at som en følge av konsentrasjon av krabbe på enkelte av de tradisjonelle fiskefelt for passive redskaper, belegges disse feltene med store mengder krabbeteiner som derved hindrer tilgang til feltene for bl.a. garn og linedrift. Fiskerne i vestfylket skulle således fullt ut tilfredsstillende fiskerimyndighetenes krav om å være «*berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*» og gjennom dette kunne være berettiget tillegg i sitt driftsgrunnlag i form av krabbekvote innenfor det kvoteregulerte område øst for 26-graden.

I Loppa, Hasvik, Alta, Hammerfest og Kvalsund var det pr. mars 2019 registret 82 fartøyer i lengdegruppen 10-15 meter. Flere fartøyer i denne gruppen har allerede deltakeradgang i krabbefisket. I tillegg var det registrert 116 fartøy under 10 meter. De mest aktuelle krabbekvotekandidater er i lengdegruppen 8-15 meter. Det anslås, når man tar bort de som allerede har krabbekvote, de som har begrenset fartøyinstruks og derav begrenset aksjonsradius, de som neppe får fartøyinstruks samt frafall gjennom flytting inn i kvoteområdet, at det reelle antall kvotekandidater i gruppen 8-15 meter, vil ligge i området 80-90 fartøyer. Et inntak av samtlige reelle kvotekandidater iht. høringsdokumentets alternativ 1, vil således øke antall deltakeradganger fra ca. 750 pr. i dag, til ca. 830, dvs. en økning på 10-12%. Med dette som utgangspunkt og med dagens totalkvote som utgangspunkt, vil kvotereduksjonen pr. fartøy trolig kunne ligge i området 100-200 kilo. Med det relativt sett lite antall fartøy som er reelle kvotekandidater i de 5 vestligste kommunene, vil Vest-Finnmark Kystfiskarlag (VFK) sterkt anbefale at samtlige kommuner innlemmes iht. høringsdokumentets alternativ 1.

1. FLÅTEUTVIKLING I FINNMARK I PERIODEN 2008-2018

Om man legger til grunn statistikk over utviklingen i antall merkepliktige fiskefartøyer i Finnmark i perioden 2008-2018, vil man se at kommunene i den vestligste delen av fylket har hatt en markant nedgang i antatt fiskefartøyer. Kommunene i midtfylket og øst i fylket, dvs. de kommuner som befinner seg innenfor det kvoteregulerte området for kongekrabbe, har derimot hatt en markant flåteøkning. Det er derfor nærliggende å slutte at den positive flåteutviklingen i midt- og østfylket er nøye knyttet til kongekrabbe som driftsgrunnlag for den alt overveiende del av de merkepliktige fartøyene i disse kommunene.

I den vestlige delen av Finnmark, dvs. kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund, er det en nedgang i antall merkeregistrerte fartøyer i den nevnte perioden på 45%, mens kommunene innenfor kvoteområdet for krabbe, i samme periode har hatt en økning i flåten på 40% og da fra et i utgangspunktet høyt nivå i 2008.

Figur 1: Antall merkepliktige fiskefartøy i Finnmark i perioden 2008-2018

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	Endring antall	Endring %
Hammerfest	119	103	94	87	77	69	67	59	56	58	53	-66	-55 %
Alta	111	102	107	98	92	79	78	71	64	64	64	-47	-42 %
Loppa	69	65	61	52	50	48	36	33	31	34	31	-38	-55 %
Hasvik	54	44	44	43	41	40	44	44	43	45	46	-8	-15 %
Kvalsund	26	21	18	17	16	19	14	12	14	16	14	-12	-46 %
Sum endring	379	335	324	297	276	255	239	219	208	217	208	-171	-45 %

Måsøy	101	99	91	84	75	67	69	66	71	78	88	-13	-13 %
Nordkapp	128	120	116	123	127	130	134	150	161	172	190	62	48 %
Lebesby	59	60	64	73	78	84	84	96	99	95	96	37	63 %
Porsanger	19	18	18	23	31	37	39	46	46	49	55	36	189 %
Gamvik	56	58	58	61	58	61	63	71	76	87	87	31	55 %
Berlevåg	29	23	24	29	29	30	29	28	29	30	30	1	3 %
Tana	28	33	35	42	46	50	46	50	46	41	48	20	71 %
Nesseby	20	22	25	31	33	31	31	31	28	28	28	8	40 %
Båtsfjord	49	51	48	47	53	53	55	56	59	62	65	16	33 %
Sør-Varanger	25	22	20	30	32	37	38	37	36	34	33	8	32 %
Sum endring	514	506	499	543	562	580	588	631	651	676	720	206	40 %

Kilde: Fiskeridirektoratet

Som figur 1 viser, hadde fiskerikommunene i de 5 vestligste kommunene i Finnmark en dramatisk nedgang i flåten i perioden 2008-2018 på i alt 171 fartøyer eller 45%, mens kommunene innenfor kvoteområdet hadde en flåteutvikling i samme periode på 206 fartøyer eller 40%. Ser man på enkeltkommuner i vest er det verd å merke seg at både Hammerfest og Loppa har hatt en nedgang i antall fartøyer på 55% i perioden 2008 – 2018!

Ser man på enkeltkommuner i vest er det verd å merke seg at både Hammerfest og Loppa har hatt en nedgang i antall fartøyer på 55% i perioden 2008 – 2018! Flåteutviklingen i disse kommunene er «dramatisk»!

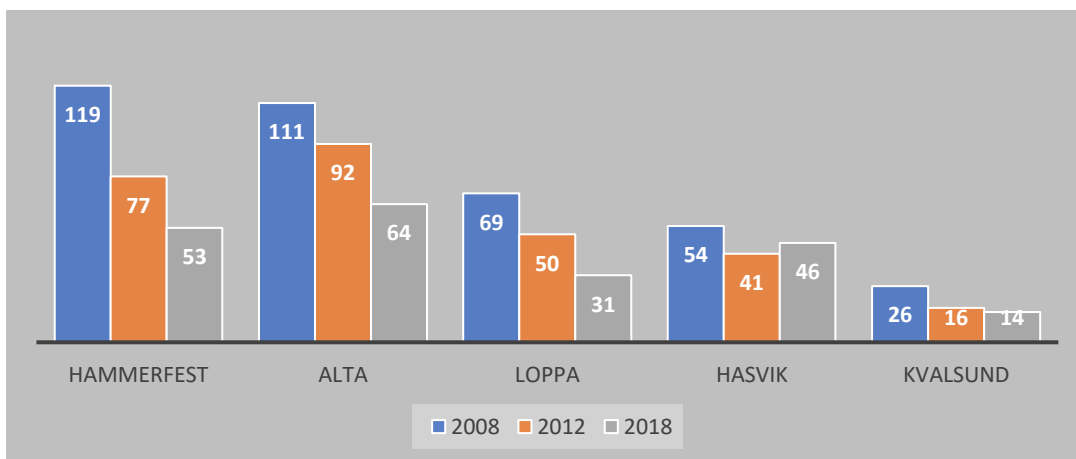
For kommunene i øst er det særlig Nordkapp som utmerker seg positivt med en tilgang i antall fartøyer på hele 62 i perioden 2008-2018, noe som tilsvarer en oppgang på nærmere 50%. Også Porsanger er blitt en stor fiskerikommune. I 2008 var det 19 registrerte fiskefartøyer i kommunen, mens det i 2018 var 55, noe som tilsvarer en økning på nærmere 190%. *Pr. i dag har Nordkapp kommune alene et antall merkepliktige fartøyer omtrent på nivå med det kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund har tilsammen.*

78% av de merkepliktige fiskefartøyene i Finnmark befinner seg i kommunene som er innenfor kvoteområdet for kongekrabbe.

Pr. i dag har Nordkapp kommune alene et antall merkepliktige fartøyer omtrent på nivå med det kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund har til sammen!

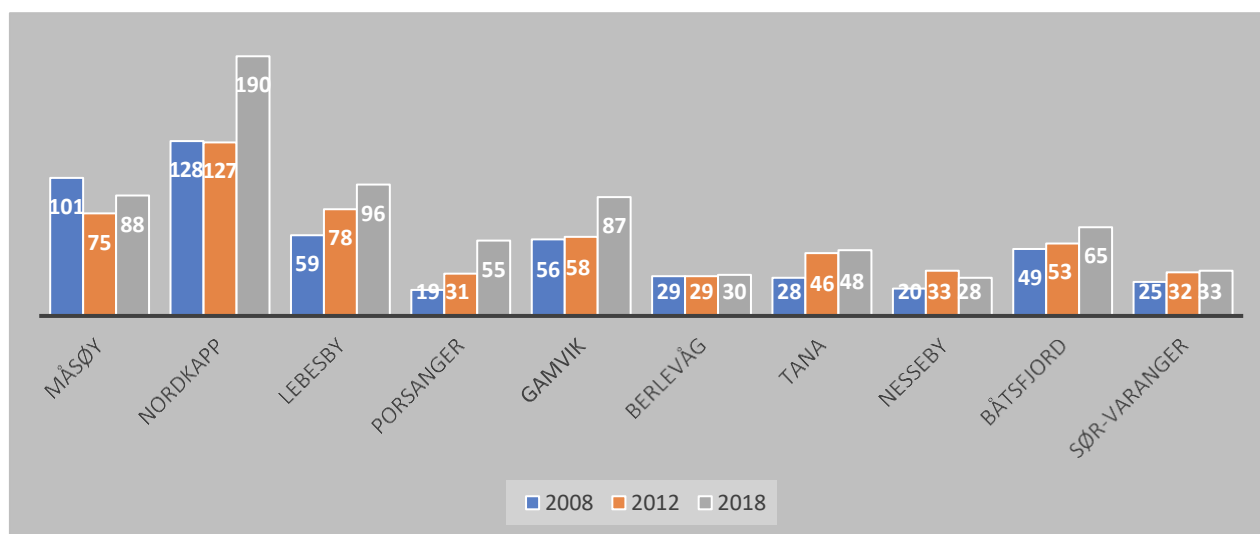
78% av de merkepliktige fiskefartøyene i Finnmark befinner seg i kommunene som er innenfor kvoteområdet for kongekrabbe.

Figur 2: Flåteutviklingen i Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund

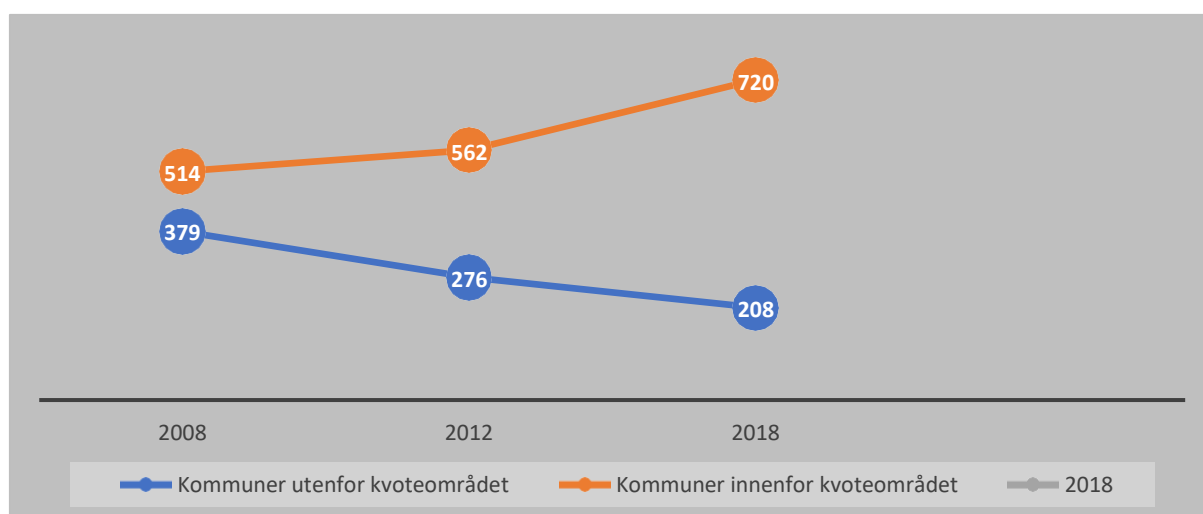
Kilde: Fiskeridirektoratet

Figur 3: Flåteutviklingen i kommunene innenfor kvoteområdet for kongekrabbe

Kilde: Fiskeridirektoratet

Figur 4: Utviklingsretning i kommunene innenfor og utenfor kvoteområdet

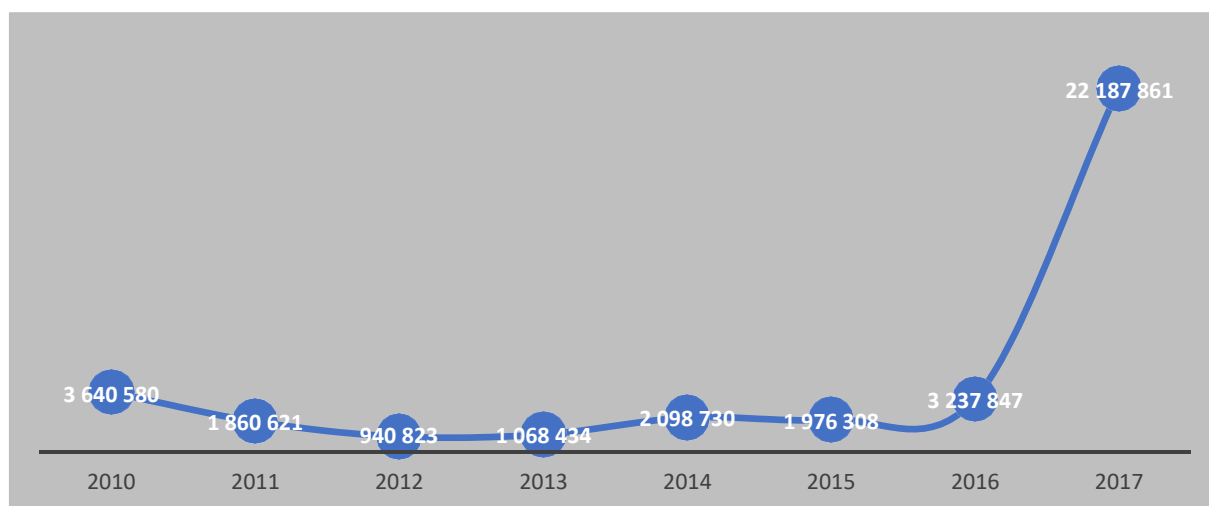

2. EKSEMPLET MÅSØY

Det ble i 2017 åpnet for at fiskerne i Måsøy fikk anledning til å delta i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe øst for 26-graden. Også Måsøy hadde fram til 2015 hatt en negativ utvikling i antall fartøyer, men ikke så markant som for kommunene lengst vest i fylket. Da det var klart at Måsøy kom til å bli innlemmet i det kvoteregulerte området, snudde flåteutviklingen i kommunen. *Det er ikke usannsynlig at Måsøy som i 2015 kun hadde 66 merkeregistrerte fartøyer, ved utgangen av 2019 nærmer seg 100 registrerte fartøyer.*

Det er ikke usannsynlig at Måsøy som i 2015 kun hadde 66 merkeregistrerte fartøyer, ved utgangen av 2019 nærmer seg 100 registrerte fartøyer.

Figur 5: Verdi av krabbe fanget av fartøyer i Måsøy i perioden 2010-2017

Kilde: Norges Råfisklag

Som figur 5 viser, lå fangstinntektene totalt for krabbe levert av måsøyfiskerne fram til de ble innlemmet i det kvoteregulerte fisket, i snitt på rundt ca. 2 millioner kroner i året. I 2017, dvs. etter at fartøyer fra Måsøy fikk krabbekvoter, lå totale fangstinntekter av krabbe på ca. 22 millioner kroner mens fangsten i 2018 passerte 25 millioner kroner. Både for fiskerne og for fiskerisamfunnet Måsøy har tilgangen til deltakelse i den kvoteregulerte fangsten av krabbe betydd et betydelig løft. Bedre inntjening og økonomi i flåten har også gitt betydelige økonomiske ringvirkninger i måsøysamfunnet for øvrig.

3. KRABBen - RESSURS OG/ELLER «PLAGE»?

Det har vært fiskerimyndighetenes politikk de senere år å balansere forvaltningen mellom å betrakte krabben som en ressurs i kommersiell sammenheng øst for 26-graden, samtidig som man vest for 26-graden har åpnet for fritt fiske, også kalt desimeringsfiske, basert på en tenkning om at kongekrabbe er en fremmed art der utbredelsen bør «holdes i sjakk». Imidlertid er det neppe omstridt at det er problematisk å hindre videre utbredelse av kongekrabben vest for 26-graden. Til tross for et visst desimeringsfiske vest for 26-graden, er det likevel en ikke uvesentlig utbredelse av kongekrabbe på store deler av kysten og i fjordene i Vest-Finnmark. Konsentrasjonen av krabbe i vest er ikke på nivå med konsentrasjonen i enkelte områder i det kvoteregulerte området, men utgjør dog et stort problem for konvensjonelt fiske i fjordområdene og i de nære kystområder i store deler av hele vestfylket.

4. STATUS I DET KVOTEREGULERTE KONGEKRABBESFISKET

Det var iht. Fiskeridirektoratet pr. mars 2019 i alt 716 fartøyer som hadde tillatelse til deltakelse i det kvoteregulerte kongekrabbefisket. Pr. i dag er trolig antallet deltakeradganger økt til i området ca. 750. Antallet kystfiskefartøy (med faste kvoter) som hadde deltakeradgang var pr. mars 128, derav 90 i Finnmark, mens innenfor åpen gruppe var antallet 588.

6. DET ER GRUNNLAG FOR Å GI RESTEN AV FISKERNE I VEST-FINNMARK KRABBEKVOTER!

6.1 Nye kvotehavere tilfredsstillter i svært liten grad grunnpremissen for kvotetildeling

Ifølge Fiskerimyndighetene ligger altså prinsippet fast om at; «kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier». Argumentet kan synes rimelig «utvannet» all den tid at de som er tatt inn i det kvoteregulerte krabbefisket innenfor kvoteområdet de senere år, i liten grad kan sies å tilfredsstillte denne premissen. *Et betydelig antall EØS-borgere særlig fra Island, Polen og Baltikum har de senere år registrert seg og fått krabbekvoter innenfor det deltakerregulerte området. I tillegg har tilflytting fra andre deler av landet til det deltakerregulerte området samt personer med annen yrkesbakgrunn enn fiske som har registrert seg som fiskere, medført et betydelig tilfang av nye krabbekvoterehavere. De fleste av nykommerne de senere år kan derfor knapt henvises til en historikk der de har vært plaget i øvrig fiskeriaktivitet av bifangst av kongekrabbe, noe som jo skulle være det helt sentrale inntakskriterium.* Den eneste utløsende faktor og premiss for å få krabbekvote synes derfor pr. i dag å være at registrering og etablering skjer innenfor det deltakerregulerte krabbekområdet. Det er derimot sannsynliggjort at fiskerne vest for 26-graden har betydelige ulemper knyttet til utbredelsen av krabbe på de tradisjonelle fiskefeltene for kystflåten. Problemene består delvis i at garn går full av krabbe, delvis at utbredelsen og konsentrasjonen av krabben på tradisjonelle fiskefelt, gjør at disse feltene belegges med et stort antall teiner i det såkalte desimeringsfisket og derved at feltene i praksis blokkeres for konvensjonelle redskaper.

Et betydelig antall EØS-borgere særlig fra Island, Polen og Baltikum har de senere år registrert seg og fått krabbekvoter innenfor det deltakerregulerte krabbekområdet. I tillegg har tilflytting fra andre deler av landet og personer med annen yrkesbakgrunn som har registrert seg som fiskere, medført et betydelig tilfang av nye krabbekvoterehavere. De fleste av de nye kvotehavere kan knapt henvises til en historikk der de har vært plaget i øvrig fiskeriaktivitet av bifangst av kongekrabbe.

Den eneste utløsende faktor og premiss for å få krabbekvote synes derfor pr. i dag å være at registrering og etablering skjer innenfor det deltakerregulerte krabbekområdet.

6.2 Problemene i den vestligste delen av Finnmark er underkommunisert

I kommunikasjon med fiskere i Måsøy, Kvalsund, Hammerfest og Alta anføres det at tradisjonelt garnfiske på fjordene i Vest-Finnmark, stort sett er en «saga blott» på grunn av stor konsentrasjon av kongekrabbe. Dette gjelder bl.a. Kobbefjord, Ryggefjord, Kulfjord, Bakfjord, Snefjord og Repparfjord. Problemet er nå også følbart i Altafjorden. I tillegg kommer at garnfeltene i Kobbefjord, Ryggefjord, Kulfjord og på Måsøyfjorden, er belagt med store mengder krabbeteier i den tradisjonelle torskegarnsesongen, noe som også hindrer garnfisket for kystflåten.

Et annet forhold som er lite fokusert, er ekspansjonen av oppdrett i flere av fjordene der det tradisjonelt har vært et garnfiske i vårsesongen. Dette gjelder bl.a. Kobbefjord og Ryggefjord i Måsøy, Revsbotn og Repparfjord (Samuelsundet) i Kvalsund kommune. På grunn av store sikkerhetssoner rundt oppdrettsanleggene, belegges et betydelig sjøareal som også innbefatter tradisjonelle garnfelt for den minste del av kystflåten. Som én av fiskerne i Kvalsund kommune spøkefullt uttalte: «Er ikke de tradisjonelle garn- og linefeltene i Vest-Finnmark okkupert av oppdrettsnæringa, er feltene teppebombet med krabbeteiner. Klarer man likevel å få gjort et garnsett i disse områdene, går garnene full av krabbe og det er derfor ofte det siste man ser til redskapene!»

Fisker i Kvalsund: «Er ikke de tradisjonelle garn- og linefeltene i Vest-Finnmark okkupert av oppdrettsnæringa, er feltene teppebombet med krabbeteiner. Klarer man likevel å få gjort et garnsett i disse områdene, går garnene full av krabbe og det er derfor ofte det siste man ser til redskapene!»

Problemene og hindringene for det tradisjonelle fisket med konvensjonelle redskaper i Vest-Finnmark, særlig garnfisket, er betydelig underkommunisert. Problemene er kommet gradvis på og de som er berørt av problemene er ikke i kategorien «aksjonister» som har for vane å lage mye støy og mediefokus. Derved har deres situasjon lite fokus i offentligheten. Det har også kun sporadisk vært gjort karlegging i form av det man kan kalle forskning med fokus på konsekvenser for tradisjonelt kystfiske med passive redskaper i de områder av vestfylket der krabben (og oppdrett) i stadig større grad gjør sitt inntog. I den grad det har vært gjort en kartlegging, har denne skjedd på et tidspunkt av året da krabben på grunn av høye sjøtemperaturer i fjordene har trukket på dypt vann og således vært lite tilgjengelig for fangst. Dette gjør at det forskningsmessige underlag for konklusjonen om at krabben ikke utgjør et problem for det tradisjonelle fisket med passive redskaper i Vest-Finnmark, hviler på et tynt forskningsmessig grunnlag.

6.3 Hva vil det bety om resten av flåten i Vest-Finnmark får krabbekvoter?

Pr. utgangen av februar 2019 var det iht. Fiskeridirektoratet totalt 82 registrerte fartøyer i lengdegruppen 10-15 meter i kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund. En del fartøyer i denne flåtegruppen har allerede deltakeradgang i krabbefisket. Det var videre totalt 116 registrerte fartøyer under 10 meter i de nevnte kommuner. De mest aktuelle kandidater til krabbekvoter i de 5 vestligste kommunene i fylket, er fartøyer i lengdegruppen 8-15 meter. Trekker man ut de som allerede har krabbekvoter i denne gruppen og hensyntar frafall i flåten etter februar 2019, vil bruttotallet kvotekandidater i lengdegruppen 8-15 meter trolig være rundt regnet ca. 120 fartøyer. Legger man videre

til grunn at flere fartøyer i nevnte gruppe ikke har ordinær fartøyinstruks og derav begrenset aksjonsradius samt at trolig kun 60-70 prosent av brutto antall kvotekandidater til slutt vil kvalifisere for krabbekvoter (referansetall fra Måsøy da kommunen ble innlemmet), vil det reelle antall nye, potensielle, kvotehavere i de 5 kommunene som enda ikke er innlemmet i det kvoteregulerte krabbefisket, trolig være i området ca. 80-90 fartøyer. Skulle konklusjonen være at det åpnes for deltakelse i det kvoteregulerte krabbefisket for fartøyer i de 5 gjenværende finnmarkskommuner, vil antallet deltakeradganger øke fra ca. 750 pr. i dag, til i området ca. 830, dvs. en økning på 10-12%. Dette vil i så fall definitivt være til å leve med både for de som allerede er inne og de som eventuelt kommer til fra kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund.

7. HØRINGS-DOKUMENT – SKISSETE ALTERNATIVER

Alternativ 1: Inkludere de resterende kommuner i Vest-Finnmark samtidig

I Vest-Finnmark Kysfiskarlag (VFK) legger man til grunn at samtlige 5 kommuner som det enda ikke er åpnet for i relasjon til deltakelse i det kvoteregulerte krabbefisket, bør tas inn samtidig. Med den desimering av flåten som har skjedd i kommunen Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest og Kvalsund over de senere år, vil antallet, reelle, potensielle kvotekandidater i flåtegruppen 8-15 meter, neppe overstige 80-90 flåteaktører. Hvis dette skulle bli det endelige antallet nye kvotehavere i de nevnte kommunene, vil denne tilveksten representere en økning i antall deltakeradganger på 10-12%, noe som i så fall vil ha relativt marginale konsekvenser for de som allerede er innenfor det kvoteregulerte krabbefisket. Med det relativt lite antall reelle kvotekandidater som er igjen i resten av Finnmark, ser man i VFK det som lite relevant med en trinnvis inntreden, jf. høringsdokumentets alternativ 2! Basert på årets totalkvote som utgangspunkt vil et inntak av 80-90 fartøyer fra de gjenværende finnmarkskommuner, etter VFKs oppfatning kun representere en kvotenedgang pr. fartøy (med 100% kvote) i området 100-200 kilo.

Fiskerimyndighetene har så langt lagt til grunn; «*Prinsippet om at kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*». I VFK mener man at denne premissen er betydelig «utvannet» ved at svært mange av de som under dagens ordning slippes inn i det kvoteregulerte krabbefisket, er en mangslungen gruppe bestående av bl.a. EØS-borgere, tilflyttere fra regioner utenfor Finnmark, personer fra andre yrker enn fiske, ungdom uten fiskerihistorikk mv., der en «plagehistorikk» mht. bifangst av krabbe ved annet fiske, knapt er et relevant kriterium. Det mest utslagsgivende for kvotetildeling synes pr. i dag derimot å være at etableringen skjer innenfor de kommuner som er innlemmet i krabbekvoteområdet.

Når det gjelder «plagehistorikk» er det en realitet at ordinært torskefiske med eksempelvis garn på fjordene i Måsøy, Kvalsund og nå også i Altafjorden, stort sett er en «saga blott» på grunn av plage med bifangst av krabbe. I så måte vil fiskerne i disse områdene i større grad tilfredsstillende premissen «plagehistorikk» i motsetning til mange av de som under dagens ordning gis deltakeradgang i de kommuner som er innenfor kvoteområdet.

I høringsdokumentet under overskriften «konsekvenser av økt deltakelse», er det anført

følgende momenter i form av konsekvenser ved økt deltakelse gjennom å slippe fiskerne i de 5 gjenværende kommuner i Finnmark inn i det kvoteregulerte fisket:

A) Endring av forvaltningsprinsippene

I VFK legger vi til grunn at forvaltningsprinsippene videreføres, nemlig at de som får sitt fiske forstyrret eller ødelagt av krabbens inntreden, skal ha førsterett til å høste av denne ressursen. Vi mener å ha sannsynliggjort at krabben har gjort et betydelig inntog særlig i fjordsystemene i vestfylket, noe som gjør at tradisjonell utøvelse av konvensjonelt fiske med garn og line, er henimot umuliggjort i store områder. I VFK mener vi plagen har nådd et nivå som gjør at også fiskerne i de vestligste kommunene i fylket bør kompenseres gjennom inntak i det kvoteregulerte krabbefisket øst for 26-graden. I VFK har vi imidlertid påpekt at prinsippet er i ferd med å bli utvannet all den tid en rekke av de ny-inntatte kvotehaverne den senere tid, er tilflyttere fra andre deler av landet, EØS-borgere, personer som kommer fra andre yrker mv., og der kjennetegnet for disse er at de ikke har en historikk med seg med krabbeploge i utøvelse av tradisjonelt fiske på andre fiskeslag. Den eneste premiss som synes vektlagt ved inntak for denne gruppen, er at etableringen skjer innenfor forvaltningsområdet for krabben (inklusive Måsøy).

B) Økt deltakelse – redusert fangstverdi

Det anføres at økt deltakelse i krabbefisket vil redusere fangstverdien for den enkelte fisker. Tilnærmingen synes basert på forutsetningen om et statisk eller nedadgående totalkvotenivå, noe man knapt kan legge til grunn i et framtidig perspektiv. Det er også postulert at kongekrabbebestanden har vært hardt beskattet i en årrekke og at økt deltakelse kan føre til økt press på bestanden. Postulatene er ikke underbygget og så lenge totalkvoten settes forsvarlig vil heller ikke et økt antall deltakeradganger øke presset på bestanden. I motsetning til postulatene viser tilgjengelighet ved fangst og stor utbredelse av krabbe innenfor forvaltningsområdet, det motsatte. Det foregår pr. i dag et godt krabbefiske fra Varanger i øst til Porsanger i vest og de fleste med godt utstyrte båter tar krabbekvoten i løpet av et par uker, noe som ville være svært problematisk om innholdet i postulatene under dette punkt var riktig.

C) Økte kontrollutfordringer for Fiskeridirektoratet og Kystvakten

Dersom det nåværende forvaltningsområde ikke endres, vil det geografiske operasjonsområdet for kontrollmyndighetene heller ikke utvides. Mulige kontrollpunkter vil øke med antall nye kvotehavere, men utfordringen i så måte kan knapt sies å være ny og spesifikt relatert til inntak av fiskerne i de 5 gjenværende kommunene i vest. Fra 2016 til 2017 kom det til 71 nye kvoteaktører i krabbefisket, fra 2017 til 2018 økte antallet med 33 og hittil i år er det kommet til ca. 35 nye kvotehavere. I 2017, 2018 og fram til nå i 2019, er det samlet kommet til ca. 140 nye kvotehavere. Problemstillingen mht. kontroll som når reises, er således ikke ny og kan definitivt ikke isoleres spesifikt til eventuelt ny-inntak av fiskerne i kommunene i den vestligste delen av fylket.

Følgende fiskarlag i Vest-Finnmark har meddelt at de slutter seg til høringsuttalelsen fra Vest-Finnmark Kystfiskarlag (denne høringsuttalelsen):

Sørøysund og Loppa Fiskarlag.

Hammerfest Fiskarlag.

Tarhalsen Fiskarlag.

Storekorsnes Fiskarlag.

Korsfjorden Fiskarlag.